

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 maja 1994 r.

Nr 57

TREŚĆ:

Poz.:

UMOWY MIĘDZYNARODOWE:

- 235** — Umowa między Rzeczpospolitą Polską i Królestwem Holandii o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzona w Warszawie dnia 7 września 1992 r. 1089
- 236** — Oświadczenie rządowe z dnia 8 stycznia 1994 r. w sprawie wejścia w życie Umowy między Rzeczpospolitą Polską i Królestwem Holandii o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 7 września 1992 r. 1092
- 237** — Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Singapuru o ochronie i popieraniu inwestycji, sporządzona w Warszawie dnia 3 czerwca 1993 r. 1093
- 238** — Oświadczenie rządowe z dnia 14 lutego 1994 r. w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Singapuru o ochronie i popieraniu inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 3 czerwca 1993 r. 1100

235

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską i Królestwem Holandii o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji,
sporządzona w Warszawie dnia 7 września 1992 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 7 września 1992 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską i Królestwem Holandii o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

Artykuł 1

między Rzeczpospolitą Polską i Królestwem Holandii o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Królestwa Holandii, zwane dalej Umawiającymi się Stronami,

pragnąc wzmocnić współpracę gospodarczą dla wzajemnej korzyści obu krajów,

dążąc do stworzenia korzystnych warunków dla inwestycji dokonywanych przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony i

uznając, że popieranie i ochrona inwestycji na podstawie niniejszej umowy przyczyni się do ożywienia przedsiębiorczości w tej dziedzinie,

uzgodniły, co następuje:

W rozumieniu niniejszej umowy:

- a) pojęcie „inwestycje” oznacza wszelkie mienie, a w szczególności, ale nie wyłącznie:
- (i) ruchomości i nieruchomości, jak również inne prawa rzeczowe w odniesieniu do wszelkiego mienia;
 - (ii) prawa z tytułu akcji, obligacji i innych form udziałów w spółkach i wspólnych przedsięwzięciach;
 - (iii) roszczenia pieniężne, majątkowe i inne roszczenia do działalności mającej wartość gospodarczą;
 - (iv) prawa w dziedzinie własności intelektualnej, procesów technologicznych, prawo do ochrony reputacji przedsiębiorstwa (goodwill) i know-how,
 - (v) prawo do prowadzenia działalności gospodarczej, w tym prawo do poszukiwań, badań, wydobycia

i eksploatacji zasobów naturalnych uzyskane na mocy kontraktu, decyzji administracyjnych lub na mocy ustawodawstwa obowiązującego na terytorium Umawiającej się Strony, gdzie podejmowana jest taka działalność;

- b) pojęcie „inwestor” oznacza w odniesieniu do każdej Umawiającej się Strony:
- (i) osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Umawiającej się Strony zgodnie z prawem tam obowiązującym,
 - (ii) osoby prawne utworzone na mocy prawa danej Umawiającej się Strony, nie naruszając postanowień poniższego ppkt (iii),
 - (iii) osoby prawne, bez względu na siedzibę, kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez inwestorów danej Umawiającej się Strony;
- c) pojęcie „terytorium” obejmuje również strefy morskie przyległe do wybrzeża danego Państwa, na którego obszarze dane Państwo może sprawować prawo suwerenności lub jurysdykcję w odniesieniu do tych stref zgodnie z prawem międzynarodowym.

Artykuł 2

Każda Umawiająca się Strona będzie w ramach jej praw i przepisów popierać współpracę gospodarczą poprzez ochronę na własnym terytorium inwestycji dokonywanych przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony. Każda Umawiająca się Strona będzie dopuszczać takie inwestycje z zastrzeżeniem uprawnień wpływających z obowiązujących u niej praw i przepisów.

Artykuł 3

(1) Każda Umawiająca się Strona zapewni uczciwe i sprawiedliwe traktowanie inwestycji dokonywanych przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony i nie będzie stawiała przeszkód, poprzez wprowadzanie nieuzasadnionych lub dyskryminacyjnych zarządzeń, odnośnie do ich eksploatacji i zarządzania nimi oraz ich utrzymania, wykorzystywania i dysponowania nimi przez tych inwestorów.

(2) W szczególności każda Umawiająca się Strona zapewni tym inwestycjom pełne bezpieczeństwo i ochronę w stopniu nie mniejszym niż przyznane bądź inwestycjom dokonywanym przez własnych inwestorów, bądź inwestycjom dokonywanym przez inwestorów jakiegokolwiek państwa trzeciego z końcową możliwością wyboru korzystniejszej opcji dla zainteresowanego inwestora.

(3) Jeżeli Umawiająca się Strona przyznała specjalne przywileje inwestorom jakiegokolwiek państwa trzeciego na mocy porozumień prowadzących do założenia unii celnych, organizacji wzajemnej pomocy gospodarczej, unii gospodarczych oraz innych instytucji lub w oparciu o doraźne porozumienie prowadzące do założenia takich unii lub instytucji, dana Umawiająca się Strona nie będzie zobowiązana do przyznania takich przywilejów inwestorom drugiej Umawiającej się Strony.

(4) Sposób traktowania przyznany na mocy niniejszego artykułu nie będzie obejmować podatków, opłat, kosztów oraz ulg i zwolnień podatkowych przyznanych przez każdą Umawiającą się Stronę inwestorom państw trzecich na mocy

umowy w sprawie podwójnego opodatkowania lub innych porozumień w sprawach podatkowych lub na zasadzie wzajemności z państwem trzecim.

(5) Każda Umawiająca się Strona będzie dotrzymywać każdego zobowiązania podjętego względem inwestycji dokonywanych przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony.

(6) Jeżeli postanowienia prawa jednej Umawiającej się Strony lub wzajemne zobowiązania istniejące obecnie lub ustalone w przyszłości jako uzupełnienie niniejszej umowy między Umawiającymi się Stronami, wynikające z prawa międzynarodowego, zawierają przepisy ogólne lub szczegółowe uprawniające inwestycje inwestorów drugiej Umawiającej się Strony do traktowania bardziej korzystnego, niż to jest przewidziane niniejszą umową, to przepisy, które są bardziej korzystne, będą miały pierwszeństwo przed niniejszą umową.

Artykuł 4

Umawiające się Strony zagwarantują, aby płatności związane z inwestycją mogły być transferowane. Transfery będą dokonywane w dowolnej wymiennej walucie, bez nieuzasadnionego ograniczenia lub zwłoki. Takie transfery będą obejmować w szczególności, ale nie wyłącznie:

- a) zyski, odsetki, dywidendy lub inny bieżący dochód;
- b) fundusze niezbędne do:
 - (i) nabycia surowców lub materiałów pomocniczych, półfabrykatów lub produktów końcowych, jak również
 - (ii) wymiany środków trwałych w celu zabezpieczenia ciągłości inwestycji;
- c) dodatkowe fundusze konieczne do rozwoju inwestycji;
- d) kwoty na spłaty pożyczek;
- e) wpływy z tytułu opłat licencyjnych lub honorariów autorskich i tantiem;
- f) wynagrodzenia osób fizycznych, które uzyskały zezwolenie na pracę w związku z inwestycją;
- g) dochód ze sprzedaży lub likwidacji inwestycji.

Artykuł 5

Żadna z Umawiających się Stron nie może podjąć decyzji pozbawiających bezpośrednio lub pośrednio inwestorów drugiej Umawiającej się Strony ich inwestycji, jeżeli nie zostaną spełnione następujące warunki:

- a) decyzje są podejmowane w interesie publicznym zgodnie z obowiązującą procedurą prawną;
- b) podjęte decyzje nie są dyskryminacyjne lub sprzeczne z zobowiązaniami podjętymi przez drugą Umawiającą się Stronę;
- c) decyzjom tym towarzyszy zapewnienie wypłaty sprawiedliwej rekompensaty. Przedmiotowa rekompensata stanowić będzie rzeczywistą wartość danych inwestycji i w celu zadośćuczynienia rościcielom będzie wypłacana bez zbędnej zwłoki do kraju wskazanego przez rościciela w dowolnej walucie wymiennej, zaakceptowanej przez rościciela.

Artykuł 6

Inwestorom jednej Umawiającej się Strony, którzy poniosą straty w swoich inwestycjach na terytorium drugiej Umawiającej się Strony w wyniku wojny lub innego konfliktu zbrojnego, jak również rewolucji, stanu wyjątkowego, rewolty, powstania lub zamieszek, zostaną stworzone przez drugą Umawiającą się Stronę odpowiednie warunki umożliwiające zwrot poniesionych strat albo odszkodowanie, rekompensatę lub inny sposób restytucji nie mniej korzystny od tego, który ta druga Strona w tej sytuacji przyzna własnym inwestorom lub inwestorom jakiegokolwiek państwa trzeciego w przypadku, gdy jest on bardziej korzystny dla danych inwestorów.

Artykuł 7

Jeżeli inwestycje dokonywane przez inwestora jednej Umawiającej się Strony są ubezpieczone na wypadek ponieszonego ryzyka niehandlowego zgodnie z istniejącym systemem prawnym, przejęcie przez instytucję ubezpieczającą lub reasekuracyjną wszelkich praw danego inwestora zgodnie z postanowieniami umowy ubezpieczeniowej powinno być uznane przez drugą Umawiającą się Stronę, nie naruszając prawa drugiej Umawiającej się Strony do pobrania podatków kompensacyjnych lub innych opłat powszechnych naliczanych i przypadających do zapłacenia przez inwestora.

Artykuł 8

(1) Każdy spór między jedną Umawiającą się Stroną i inwestorem drugiej Umawiającej się Strony dotyczący skutków decyzji podjętej przez pierwszą Umawiającą się Stronę w odniesieniu do zasadniczych aspektów związanych z prowadzeniem działalności, takich jak decyzje, o których mowa w artykule 5 niniejszej umowy, lub transfer funduszy, o których mowa w artykule 4 niniejszej umowy, będzie, w granicach możliwości, rozstrzygany przez zainteresowane strony w drodze polubownej.

(2) Jeżeli takie spory nie mogą być rozstrzygnięte w ciągu sześciu miesięcy od daty, gdy jedna ze stron zwróciła się z wnioskiem o polubowne ich rozstrzygnięcie, dany spór zostanie przedłożony na wniosek inwestora trybunałowi arbitrażowemu. W takim przypadku będą miały zastosowanie „mutatis mutandis” postanowienia ustępów od 3 do 9 artykułu 12. Niezależnie od tego przewodniczący Instytutu Arbitrażowego Trybunału Arbitrażowego Izby Handlowej w Sztokholmie będzie poproszony o dokonanie niezbędnych nominacji.

(3) Jeżeli obydwie Umawiające się Strony zostaną stronami Konwencji z dnia 18 marca 1965 r. o rozstrzyganiu sporów inwestycyjnych między państwami i obywatelami innych państw, wszystkie spory między Umawiającą się Stroną i inwestorem drugiej Umawiającej się Strony na mocy ustępu 1 niniejszego artykułu będą przedłożone do rozstrzygnięcia w drodze concyliacji lub arbitrażu Międzynarodowemu Centrum Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych.

Artykuł 9

Postanowienia niniejszej umowy będą miały zastosowanie do inwestycji dokonywanych przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony po dniu 26 września 1968 r., zgodnie z prawem i przepisami drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10

Niniejsza umowa będzie miała zastosowanie do części Królestwa Holandii w Europie, jak również do Antyli Holen-

derskich i Aruby, o ile notyfikacja przewidziana w artykule 13 ustępie 4 nie stanowi inaczej.

Artykuł 11

Każda Umawiająca się Strona może zaproponować przeprowadzenie konsultacji w każdej sprawie dotyczącej interpretacji lub stosowania niniejszej umowy. Druga Umawiająca się Strona ustosunkuje się przychylnie do takich propozycji i stworzy właściwe warunki dla takich konsultacji.

Artykuł 12

(1) Każdy spór między Umawiającymi się Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej umowy będzie w miarę możliwości rozstrzygany na drodze dyplomatycznej.

(2) Jeżeli spór nie może być w ten sposób rozstrzygnięty w ciągu sześciu miesięcy, zostanie on, na żądanie którejkolwiek Umawiającej się Strony, przedłożony trybunałowi arbitrażowemu.

(3) Trybunał arbitrażowy będzie utworzony w sposób, jak następuje: każda strona mianuje jednego arbitra, który z kolei wyznacza obywatela państwa trzeciego na przewodniczącego. Arbitrzy będą mianowani w ciągu trzech miesięcy, a przewodniczący w ciągu pięciu miesięcy od daty zawiadomienia przez jedną stronę drugiej strony o woli przedłożenia sporu trybunałowi arbitrażowemu.

(4) Jeżeli jedna ze stron nie zdoła mianować własnego arbitra i nie podjęła starań, by tego dokonać w oznaczonym terminie, druga strona ma prawo zwrócić się do Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie niezbędnej nominacji. Jeżeli nadal obydwa arbitrzy nie mogą osiągnąć porozumienia w oznaczonym terminie w sprawie wyboru trzeciego arbitra, każda ze stron ma prawo zwrócić się do Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości celem dokonania niezbędnej nominacji.

(5) Jeżeli w przypadkach przewidzianych w ustępie 4 niniejszego artykułu Przewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości nie może dokonać wyboru, o którym mowa powyżej, lub jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron, o dokonanie koniecznych nominacji będzie poproszony Wiceprzewodniczący. Jeżeli Wiceprzewodniczący również nie może dokonać takiego wyboru lub jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron, to o dokonanie niezbędnych nominacji zostanie poproszony najstarszy rangą sędzia Trybunału, nie będący obywatelem żadnej z Umawiających się Stron.

(6) Trybunał będzie orzekał w oparciu o poszanowanie prawa, w szczególności w oparciu o niniejszą umowę oraz inne obowiązujące porozumienia istniejące między obu Umawiającymi się Stronami oraz zgodnie z powszechnie obowiązującymi normami i zasadami prawa międzynarodowego. Przed wydaniem orzeczenia trybunał może w każdym stadium postępowania zaproponować stronom, aby spór został rozstrzygnięty polubownie. Powyższe postanowienia nie będą naruszać uprawnień trybunału do rozstrzygnięcia sporu odbywającego się według zasad słuszności i sprawiedliwości ex equo et bono, jeżeli strony na to wyrażą zgodę.

(7) Jeżeli strony nie uzgodnią inaczej, to trybunał ustali własny tryb postępowania.

(8) Trybunał wyda wyrok większością głosów. Wyrok będzie ostateczny i wiążący obie strony.

(9) Każda strona ponosi koszty mianowanego przez siebie arbitra, jak również koszty jej reprezentacji. Koszt przewodniczącego, jak również inne koszty ponoszone są przez obydwie strony po połowie.

Artykuł 13

(1) Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca począwszy od dnia, w którym obydwie Umawiające się Strony poinformowały się wzajemnie na piśmie, że w obydwu wyżej wymienionych państwach zostały spełnione wymogi konstytucyjne, niezbędne do jej wejścia w życie. Powyższa umowa pozostaje w mocy przez okres piętnastu lat.

(2) Jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie umowy co najmniej na sześć miesięcy przed datą wygaśnięcia początkowego okresu ważności, to niniejsza umowa będzie przedłużana automatycznie na następne dziesięć lat. Jednocześnie każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wypowiedzenia niniejszej umowy po zawiadomieniu drugiej Umawiającej się Strony co najmniej na sześć miesięcy przed datą wygaśnięcia każdego bieżącego okresu jej ważności.

(3) W odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą wypowiedzenia niniejszej umowy, powyższe artykuły

pozostaną w mocy na dalszy okres piętnastu lat począwszy od tej daty.

(4) Z zachowaniem okresów wymienionych w ustępie 2 niniejszego artykułu, Rząd Królestwa Holandii ma prawo wypowiedzenia stosowania niniejszej umowy w odniesieniu do każdej części Królestwa z osobna.

Na dowód czego niniejsza umowa została podpisana niżej przez odpowiednio upoważnionych w tym celu przedstawicieli.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Warszawie dnia 7 września 1992 r. w językach polskim, holenderskim i angielskim, przy czym trzy teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji tekst angielski będzie rozstrzygający.

W imieniu Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej
J. Osiatyński

W imieniu Rządu
Królestwa Holandii
Yvonne C.M.T. van Rooy

PROTOKÓŁ

Podpisując Umowę między Rzeczpospolitą Polską i Królestwem Holandii o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, niżej podpisani przedstawiciele uzgodnili następujące postanowienia, które stanowią integralną część umowy.

1. W związku z artykułem 1 wyrażenie „kontrola” oznacza posiadanie znacznego udziału lub możliwości wywierania istotnego wpływu na zarządzanie i prowadzenie inwestycji, z zastrzeżeniem, że taki wpływ nie będzie wynikał z czysto umownych stosunków dotyczących dostawy towarów lub usług albo kredytu handlowego udzielonego w związku z takimi dostawami.

2. W odniesieniu do znaczenia wyrażenia „zwłoka” wymienionego w artykule 4 transfery będą dokonywane zgodnie z normalnymi praktykami bankowymi i handlowymi i w każdym razie będą realizowane w ciągu 2 miesięcy od daty złożenia wniosku o dokonanie transferu.

3. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej potwierdza swoją politykę zapewnienia depozytom bankowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dodatniej realnej stopy procentowej.

Z upoważnienia
Rządu Polskiej
Rzeczypospolitej Ludowej
J. Osiatyński

Z upoważnienia
Rządu Królestwa
Holandii
Yvonne C. M. T. van Rooy

Po zaznajomieniu się z powyższą umową w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych;
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona;
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 10 marca 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

236

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 stycznia 1994 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Rzeczpospolitą Polską i Królestwem Holandii o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 7 września 1992 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 13 ustęp 1 Umowy między Rzeczpospolitą Polską i Królestwem Holandii o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 7 września

1992 r., dokonane zostały przewidziane tym artykułem notyfikacje i w związku z tym powyższa umowa wchodzi w życie dnia 1 lutego 1994 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*